

Tko su stvari mafijaši koji su vladari Hrvatske!?

NEDJELJA, 30 OŽUJAK 2014 11:19

ZAGREB - Hrvatska država je u potpunosti pod kontrolom mafije i to šest snažnih mafija te tri lobija koji su aktivni; koji upravljaju potpunim životom zemlje. Dakle, njegovim političkim, društvenim, financijskim i kulturnim segmentima. Vjersko-moralni segment sve to nezainteresirano promatra i šuti...

"Svaka država ima svoju mafiju, a naša mafija ima svoju državu", izjavila je jedna Hrvatica.

Ovih šest mafija stvoreno je na temelju ideje o odabranim pojedincima, odnosno obiteljima koje će upravljati potpunim životom zemlje. Ta ideja pokazala se kao problem umjesto rješenja. Njome je Hrvatska danas umrežena u strukturu mafija i organiziranog kriminala.

Valja reći da to nije hrvatska originalna ideja. To nije ideja ni Vesne Pusić ni pokojnog predsjednika Franje Tuđmana. To je samo kopija već postojećeg u svijetu. Naime, John Coleman u svojoj knjizi: Komitet 300 govori o 300 utjecajnih međusobno povezanih pojedinaca koji utječu na političke, financijske i ekonomske događaje u cijelome svijetu. Grupa ima strategiju, sredstva i izvršitelje i tvrdi se kako upravlja cijelim svijetom.

Takva polu-ilegalna formacija postoji i u Srbiji, a naziva se Komitet 101. To je grupa najmoćnijih ljudi u zemlji Srbiji koji odlučuju o ukupnom javnom i tajnom životu u zemlji.

Mafijaške strukture u Hrvatskoj međusobno su povezane. Imaju svoju strategiju, sredstva i izvršitelje. Odlučuju praktički o svemu. Raspoložu enormnim utjecajem koji se temelji na financijskoj, političkoj, društvenoj i mafijaškoj moći.

Mafije koje vladaju Hrvatskom su specijalizirane i zemlju dijele na interesne zone. Tako razlikujemo:

- 1) Političku mafiju ili mafiokraciju
- 2) Bankarsku mafiju
- 3) Građevinsku mafiju
- 4) Duhansku mafiju
- 5) Turističku mafiju
- 6) Ekomafiju

Tu treba dodati: Kriminalno podzemlje, klasičnu albansku mafiju, te sportsku mafiju.

Lobija se navode tri. Oni djeluju i pritišću u pravcu donošenja političkih odluka. Ti lobiji su: Trgovačko-uvoznički, odvjetnički i obavještajni, odnosno lobi tajnih službi.

U tim sferama, tu se nalaze odabrani pojedinci; koji su zauzeli ključne pozicije. Govori se da bi u svakom slučaju tu trebali biti: Ivica Todorčić, Luka Rajić, Franjo Luković, Ivan Čermak, Dragutin Drk, Goran Štrok, Nikica Valentić, Ivica Mudrinić, Emil Tedeschi, Borislav Škegro, Radimir Čačić, Andrija Artuković, Marjan Hanžeković, Miroslav Kutle, Ante Vlahović, Božo Prka i mnogi drugi čije je bogatstvo vrlo teško usporediti i logično objasniti ako se uspoređuje njihov kapital prije i poslije 90-tih godina.

Mafiokracija

To je politička mafija. To su oni koji već dvadesetak godina vladaju na hrvatskoj političkoj sceni. Navodi se da imaju tri pretenzije. 1) Zadržati se na vlasti što je moguće duže. 2) U vrijeme vlasti zaraditi što više i napustiti političke pozicije sa što većim kapitalom. 3) Osigurati dugoročne izvore prihoda i financija nakon odlaska s političke scene.

Podzemlje ima dobre veze s vrhovima politike. Tako nesmetano djeluje i ima sigurnost od kaznenih postupaka. S druge strane podzemlje političarima daje sigurnost (ono prijete oponentima, premlaćuje ih, ucjenjuje, likvidira)

Procesuiraju se tek slabo umreženi pojedinci bez političkih zaštitnika. Oni plaćaju kaznu za sav organizirani kriminal i korupciju u zemlji.

Devedesetih godina politička mafija brinula se kako prigrabiti što veću količinu akumuliranog društvenog bogatstva, a danas im je najveća briga kako to bogatstvo sačuvati. Zbog toga se boje promjena. Zbog toga treba održavati stanje diktature, pasivno pravosuđe i aktivne odnose s podzemljem.

Bankarska mafija

Jedan od glavnih poslova je pranje novca. U svemu sudjeluju institucije i pojedinci, HNB i njezini guverneri.

Izričito se proziva Hypo Alpe Adria banka, Zagrebačka banka, Privredna banka Zagreb, Raiffeisen banka i Slavonska banka.

Zbog kreditnih aranžmana koje banke imaju s političkim strankama, ministrima, političarima, poduzetnicima koji imaju političku ili državnu zaštitu, niti ova, niti buduća vlast, ako to bude HDZ, neće moći, odnosno bit će potpuno nesposobna obračunati se s hrvatskom bankarskom mafijom.

Duhanska mafija

Tu se prije svega govori o duhanskom trokutu koji sačinjavaju Hrvatska, Slovenija, Crna Gora, Srbija i BiH.

Duhanska mafija financira političke stranke i usko surađuje s državnim vrhom RH.

TDR je debelo upletena u poslove međunarodne duhanske mafije. O tome najviše znaju Munir Podumljak i Robert Matijević.

Građevinska mafija

O građevinskoj mafiji prvi je javno progovorio Ljubo Ćesić. Kao glavne aktere naveo je Ivu Sanadera, Juru Radića, Miomira Žužula i građevinski institut IGH, u kojem je dioničar Marina Matulović Dropulić.

Turistička mafija

Piše se da djeluje uglavnom u Istri, jadranskoj obali i otocima. Središte interesa joj je preuzimanje turističkih objekata, odmarališta i atraktivnih zemljišta uz obalu. Turistička mafija umrežuje bankarski sektor, vrh visoke politike (predsjednike i potpredsjednike vlada, ministre, nadležne u Fondu za privatizaciju...)predstavnik lokalne vlasti i nadležne sudove. Kao šef turističke mafije navodi se čovjek iz stranke Vesne Pusić imenom Veljko Ostojić.

Ekološka mafija

Najmlađa je na svijetu. Prodire i u Hrvatsku. Cilj je polako pretvoriti našu zemlju u odlagalište europskog i svjetskog otpada i od posljednje europske prirodne oaze stvoriti zatrovano, toksično područje koje će biti smrtonosno za sve one koji tu namjeravaju živjeti.

Pod kontrolom obavještajnog lobija

Prenosim kako Rado Pejić predsjednik društva političkih zatvorenika Goli Otok tvrdi da padom komunizma u zemlji bivši komunisti nisu nestali s političke scene, već i dalje vladaju našom zemljom u reformiranom obliku. Tako sastavni dio vlasti u RH sačinjavaju pripadnici bivših tajnih službi UDBE i KOS-a koji rade s istim principima i modelima rada kao i prije.

Tvrdi se kako je nekoliko obavještajnih krugova kadrova koji su ubacivani u hrvatsku političku strukturu. Navode se Josip Boljkovac, Stjepan Mesić, Josip Manolić

Drugi krug formiran je s mlađim osobama. Tu su: Antun Tus, Budimir Lončar, Josip Vrhovec, Zdravko Mustač i Franjo Gregorić.

Drugi krug formira treći sloj koji postaje još brojniji, ali ne i homogen i kompaktan kao prethodna dva.

Zbog toga se u HDZ-u, ali i na hrvatskoj političkoj sceni, javljaju klanovi ili struje kojima su upravljale osobe iz ova tri osnovna kruga.

Što se tiče samog HDZ-a dvije su jake struje: Gregurićev klan u koji se ubrajaju Nikica Valentić, Zlatko Mateša, Franjo Luković, Jakša Barbić, Branko Mikša, Mladen Vedriš, Dragutin Drk, Ante Vlahović.....

Sam Franjo Gregurić spominje se kao tajni suvlasnik Zagrebačke banke, Plive, Adris grupe, Vindije, IGH, Francka, Dinersa, Agrokora, Zagreb osiguranja, građevinskih tvrtki, hotelskih kompleksa, atraktivnih zemljišta.

U drugu struju mogli bi se ubrojiti: Ivić Pašalić, Vice Vukojević, Luka Bebić, Božo Prka, Borislav Škegro..

Treći krug formira četvrti.

Otuda se regrutiraju i odabiru tajkuni koji su preuzeli kontrolu nad hrvatskim gospodarstvom i financijama. Politička vlast već je fiksirana.

Ova četiri kruga inkubator su kadrova koji je premrežio Hrvatsku. Uz njih se valja još napomenuti strane centre moći, prvenstveno banke i korporacije.

Napominje se kako je izvan ovog sistema nemoguća egzistencija za brojne poduzetnike i pojedince koji nisu u mreži. Sve drugo osuđeno je na sakupljanje mrvica jer nema pristupa velikim državnim poslovima, bankarskim kreditima, državnim subvencijama.....

Podzemlje

Podzemlje se u našoj zemlji organizira još tijekom Domovinskog rata. Bavi se financijskim inženjeringom, prodajom droge, oružja, alkohola, te spektakularnim ubojstvima.

U Hrvatsku stižu kriminalci iz inozemstva i nastaju jake i moćne organizacije.

Svoje gnijezdo u Hrvatskoj našli su mnogi strani mafijaši. Navode se neki..

Thomas J. Gozdecky dolazi na čelo ACI-ja.

Želimir Dodder njemu Karlovačka banka na ruke uplaćuje 4,5 milijuna kuna što je uz kredite braći Pašalić i Slavku Canjugi dovelo tu banku do nelikvidnosti. Kredite je vratila država na teret građana.

Stanko Subotić Cane vođa je balkanske duhanske mafije. Njemu i njegovom najbližem suradniku isposlovana je hrvatska putovnica kao građanima SRJ. Prema pisanju Nacionala (2002) u to su upleteni tajnik MUP-a Vjerko Brajović, generali Ljubo Ćesić i Miljenko Filipović te bivši direktor TDZ-a Milan Rebac.

Semjon Mogiljević ruski je kriminalac i mafijaš s "crne liste" američkog FBI-a. On je ukrajinski židov, šef tzv. crvene mafije u zapadnoj Europi i Sad-u, koja je nakon pada Berlinskog zida nadomjestila tradicionalnu "cosa nostru".

Najveći je perač ilegalnog novca, trgovac oružjem, drogom, nuklearnim materijalom. U Hrvatskoj dobiva državljanstvo i dvije putovnice i dva lažna identiteta.

Veselin Marinov je Bugarin. Skrasio se u Kažnjeničkoj bojni kao tjelohranitelj Mladena Naletilića. Nakon uhićenja Tute dolazi u Zagreb i postaje registrirani tajni agent HIS-a s kodnim imenom "Mornar". Dragovoljnu suradnju potpisuje s Josipom Perkovićem. Prema pisanju nacionala (2002) HIS od Marinova saznaje za pripremu atentata na Miroslava Tuđmana organiziranog od strane razvojačenog zapovjednika specijalne postrojbe HVO-a Vinka Žuljevića kao odmazdu za Tutino uhićenje. Marinov je likvidiran 2000 dok je Žuljević i mafijaška mreža bivših vojnika HVO-a nadživjela sve vladajuće koalicije.

Smatra se i navodi kako je međunarodnom kriminalu i mafiji zaštitu i utočište u RH pružilo lijevo krilo HDZ-a.

Mafijaška ubojstva

Poslije rata ubojstva postaju sve češći načini obračuna među grupama i klanovima. Vodi se nesmiljeni rat oko narko -tržišta, oko prevlasti.

Zlatko Bagarić bio je šef organiziranog kriminalau Zagrebu. Tvrdi se kako su ga Nijemci proglasili nasljednikom Ljube Zemunca, kralja Balkanskog podzemlja u Njemačkoj. Bagarić je Zemuncu bio desna ruka, prijatelj i kum. Utemeljitelj je podzemlja u Hrvatskoj. Slobodno se kretao i družio s istaknutim dužnosnicima HDZ-a i države. Taj pripadnik velike obitelji "jugoslavenske mafije" ubijen je u kulturnom okupljalištu zagrebačke periferije "NK Dubrava" pokušavajući ,navodno, utjerati dug od drugog jakog gradskog klana: janjevačke obitelji Rodić. Bio je bliski prijatelj nogometaša Vlade Kasala i Davora Šukera. Na njegovo mjesto dolazi Nikica Jelavić, a po nekima, Srbin Zoran Petrović.

Vjeko Sliško i njegov klan kontroliraju svijet zabave-prodaja i proizvodnja poker aparata za zabavu. Taj posao htjela je preuzeti skupina pokojnog Zlatka Bagarića. Sliško je preživio četiri atentata, ali ne i peti. Bivša supruga njegovog atentatora Jamesa Cappiaua izjavila je da je atentat na Sliška naručen od hrvatskih vlasti. Pretpostavlja se da je organizator ubojstva Marko Nikolić, bivši suradnik SIS-a.

U međusobnim obračunima za prevlast padale su mnoge glave. Ubijani su: Mirko Krpelnik, Ivan Šakota, Damir Džeba, Nikica Mioč, Danijel Kalanj, Mladen Šiškić, Vinko Mendeš, Nebojša Ćuk, Omer Zahirović, Željko Šobot, Ibrahim Dedić, Mijat Vrdoljak, Albert Burić i drugi javnosti manje poznati pojedinci.

Mafijaško ubojstvo u nogometu

2005 godine likvidiran je nogometni menadžer Dino Pokrovac . Kao opunomoćenik Davora Šukera, s kojim je usko surađivao u menadžerskim poslovima, on za 1,5 milijuna eura realizira transfer iz Dinama u Hajduk i seli Kranjčara iz Zagreba u Split. Navodi se da je ubojstvo bilo naručeno.

Ubojstva s političkim predznakom

Bilo ih je više. Navest ću i prenijeti samo neka od opisanih.

1991 godine na nadzornoj točki u Sesvetama ubijen je Ante Paradžik dopredsjednik HSP-a i šef vojnog stožera HOS-a. Ubojstvo nikada nije razjašnjeno, a govori se kako sljedbenica pravaške ideje Ruža Tomašić o tom ubojstvu najviše zna, ali da štiti krvnike.

Prema mojim osobnim saznanjima Ante Paradžik je na skupu u Križevcima uz ostalo poručivao Hrvatima u zemlji i inozemstvu da slijepo ne daju novce UDBO mafiji, jer ga poslije, kad taj novac uistinu budemo trebali, neće biti. Kako je završio donirani novac iseljene i domovinske Hrvatske već je opisano. On je većinom opljačkan i upotrijebljen za šverc oružjem . Akteri su poznati...

1992 godine ubijen je Mate Šabić legendarni vojni vođa. Bio je čovjek koji je "mnogo znao" osobito o švercu oružjem, u što su bili upleteni mnogi dužnosnici.

1992 godine ubijen je i ratni zapovjednik HOS-a Blaž Kraljević i osmorica pripadnika HOS-a u Hercegovini. Kraljević se zauzimao za blisku suradnju Hrvata i Muslimana. Njegovom likvidacijom otvara se fronta prema Muslimanima, a smiruje sukob sa Srbima-stvarnim neprijateljima. Sa Srbima se ostvaruje suradnja i u švercu oružja i nafte gdje su se okrenule milijarde. Ostvaruje se i srpski plan proširenja Srbije preko Drine prisvajanjem Posavine i ostalih povijesnih hrvatskih teritorija u Bosni. Osim toga RS je danas i pravi "kamen temeljac" za buduća osvajanja teritorija, kako u BiH tako i u Hrvatskoj.

(Ne)djelo mafije

Krajem 2008 godine život je izgubila Ivana Hodak, a nedugo potom Ivo Pukanić i Niko Franjić.

Premijer Sanader smjenjuje ministra unutarnjih poslova Berislava Rončevića, kojeg zamjenjuje Tomica Karamarko, dok umjesto ministrice pravosuđa Ane Lovrin dolazi Ivan Šimonović. To je bila jedna farsa i predstava za javnost, jer osim tih smjena ništa nije pokrenuto. Nisu se dogodile nikakve značajnije antimafijaške akcije.

Sprega

Očita je sprega vlasti s mafijaškim klanovima u Hrvatskoj. O tome je svojedobno govorio i Radovan Ortinsky nakon čega je i smijenjen s mjesta državnog odvjetnika. On je tvrdio da ga smjenjuje mafija i naveo niz primjera koji pokazuju dokle su u državnoj hijerarhiji dospjeli kriminalci.

Govorio je i o spornoj prodaji "Večernjeg Lista" (za koji dokaze kako je taj list kupio HDZ imaju neki autori, a dokaze je 2000 godine objavio i tjednik Nacional.)

U sarajevskim i diplomatskim kuloarima javno je govorio da Račan, Mesić i Lučin ne podržavaju njegove napore u progonu mafijaških kriminalaca i zločinaca. (Kako i bi nakon svega iznesenog u ovome tekstu gdje se jasno vidi da oduvijek postoje duboke veze podzemlja i ljudi koji kontroliraju našu zemlju.)

Rješ enje

Rješenje za Hrvatsku nije obračun samo s podzemljem, već sa svim navedenim mafijama.

Jeli Zoran Milanović to Rješenje?

Aktualni diktator nema tu namjeru. On na listi za EU parlament daje mjesto šefu vinske mafije , glavnom akteru svih afera u Istri i njenom neprikosnovenom vladaru Ivanu Jakovčiću, čime samo potvrđuje narodnu kako "vrana vrani oči ne kopa."

Jeli nova snaga Tomica Karamarko to rješenje?

On je jednako kao i Milanović problem umjesto rješenja. Zašto?

Prenosim u cijelosti:

Zapadna je obala Istre poznata po koncentraciji velikog broja albanskih obitelji koje u posljednjih 20-tak godina sustavno kupuju nekretnine po zapadnoj obali, prvenstveno na području Poreča i Rovinja, novcem sumnjivog porijekla. U Istri su najjači albanski klanovi koje vode obitelji Sulejmani i Osmani. Sulejmani je poznat iz afere financiranja predsjedničke kampanje Stjepana Mesića, dok se prezime Osmani povezuje s trgovinom narkotika. Često se ovaj klan povezuje s patronom (pokroviteljem, zaštitnikom, gazdom) Tomislavom Karamarkom.

Beskonačna hrvatska pasivnost, tolerancija, politička neaktivnost i indiferentnost dovela je do enormne pljačke i bogaćenja ovdje opisanih struktura i njihove moći, a našu zemlju na rub bankrota, ogromnog zaostajanja i siromaštva.

Rješenje nije šutnja. Šutnja znači i slaganje i odobravanje. U ovakvim prilikama šutjeti znači ne imati hrabrosti i ponosa. Za vjernike to znači i ne priznavati Boga (Djela 18,9) (2 Korinćanima 4,13).

Kod ovog teksta umnogome su korištena saznanja, navodi i istraživanja vrsnih hrvatskih intelektualaca koji godinama proučavaju i istražuju kriminal i mafiju, kako u RH tako i u svijetu.

JAVNO.ba / Dnevno.hr (Mirko Omrčen)